

{1985}

/ VILNIAUS TRAUKINIŲ STOTIS. DIENA.

Požemine perėja, nešdama didelį lagaminą, žingsniuoja Severija (24 m.).

Troleibuso stotelė.

Priešais stulpą stovi Severija. Į troleibusų stotelę įrieda troleibusas Nr.2. Keli stotelėje stoviniavę žmonės sulipa į troleibusą, kuris nurieda gatve tolyn. Severija nuo skelbimo ant stulpo nuplėšia lapelį su ranka parašytais skaičiais.

/ BUTAS. DIENA.

Mažas medžiu apkaltas kambariukas, maža virtuvėlė. Guvi kokių 50-ies metų moteris vaikšto po butą, paskui ją Severija.

Šeimininkė:

- Viryklė dujinė, šildymas žiemą susidaro koks trisdešimt rublių. Praeiti nuomininkai buvo patenkinti. Žodžiu, gyvenkite, džiaukitės. Aš nesikišiu į Jūsų gyvenimą, užbėgsiu pinigų ir tiek. Nuo čia iki Jūsų darbo, jei per parką, koks pusvalandis. Galite ir per tiltą, panašiai gaunasi.

Lagaminas ant nedidelės lovos. Atsidaro lagaminą. Ant rūbų, viršuje, guli ikona. Severija išima ikoną, perbraukia delnu. Ant sienos suranda vini, pakabina ikoną./

/ „VAIVOS“ KAVINĖ. VAKARAS.

Arvydas (28 m.) pakyla nuo savo staliuko ir prieina prie Severijos.

Arvydas:

- Jei Jūs nieko prieš.

Iš lietpalčio vidinės kišenės išsitraukia buteliuką romo „Tuzemskij“ ir įpila šlakelį į Severijos kavos puodelį.

[Arvydas](#)

[Severija](#)

Severija:

- Jei tai ne nuodas.

Arvydas:

- Rutina ir sistema nuodas, o čia- linksmy- jų draugas.

Severija, jau dėmesingai nužvelgusi pašneko- va.

Severija:

- Nežinau rutinos, nežinau sistemos...

Arvydas juokiasi:

- Nežinau ir aš, nei rutinos, nei sistemos. Kaip ir mano draugai, na tie, geriausi. Va matai ta tipą?

Severija pasisuka link lango, po to link Ar- vydo.

Arvydas (dar linksmiau):

- Garsiausias Vainos poetas, Robertas Danys.

Severija:

- Skaičiau, trečioje klasėje, knyga kietais viršeliais.

Juokiasi jau abu.

Arvydas (apsimėtinai surimtėjęs):

- Jūsų akcentas išduoda.

Severija:

- Taip, aš nevietinė. Iš Radviliškio.

Arvydas:

- Jūsų paltas gražus.

Severija, sausai:

- Ačiū.

Arvydas:

- Bet frigidiškas požiūris į gyvenimą.

Severija:

- Jūs norite mane ižėisti?

Arvydas:

- Sorry.

Severija:

- O Jūs- chamas.

Arvydas:

- Kas belieka.

Severija:

- CHA CHA CHA.

Arvydas:

- Trys CHA jau daug, vadinas, prajuokinau.

Severija:

- Jūs norite su manimi, frigidiško požiūrio į gyvenimą, permiegoti?

Arvydas:

- Gal. Bet ne. Nors neslėpsiu- Jūs man labai patinkat.

Severija:

- Ačiū, kad nemiegosim.

Arvydas:

- Sutarta. Draugausim.

Severija šypteli.

Arvydas:

- Bet aš jau leidžiuos į fantazijas.

Severija:

- Kokias?

Arvydas:

- Na, mes vieni kambaryje. Prisifantazavau, nepykit.

Severija:

- Kad mes permiegojom? Nefantazuokime, tiesiog būkime pažystami, gal tapsime draugais.

Arvydas, dirbtinai griežtai:

- Sutarta, miss Atšiaurioji./

Arvydas tampa dažnu Severijos pašnekovu, toje pačioje Vaivos kavinėje ar Rotondos kavinėje parke. Pasivaikščiojimai kartu po senamiestį.

Pažinčių ratas plečiasi labai sparčiai.

Darbas anglų kalbos kursuose.

/ SEVEIKIŠKIŲ PARKAS. VAKARAS.

Severija ir Arvydas parke prie upelio.

Arvydas:

- Aš tave noriu supažindinti su keleta savo draugu, jie tau patiks, tas ratelis mažas, bai uždaras. Aš jiems papasakoju apie tave, jie susidomėję tavimi.

Severija stambeli, akys akimirka tampa rūsčios ir liūdnos, bet greitai nuskaidrėja.

Arvydas nepastebi nuotaikų kaitos Severijos akyse.

Arvydas:

- Aš jiems pasakiau, kad tu labai graži.

Severija kažką galvoja akimirka, po to pakelia žvilgsnį į Arvydą.

Severija (lyg klausia, lyg teigia):

- Aš graži.../

/ GEDIMINO KALNAS. VAKARAS.

Arvydas:

- Aš tave išimylėjau, Severija.

Severija (rūsčiai):

- Šitas meilės rūbas man per siauras./

/ SEVERIJOS NAMAI. DIENA.

Severija (8 m.) savo kambarėlyje palinkusi ties atversta knyga, skaito.

- Severija!, - moteriškas balsas koridoriuje.

Atsiveria kambario durys, į kambarį įžengia Severijos Motina (32 m.). Rankoje laiko plaukų šepetį.

Motina:

- Severija, mes buvom sutarę..tu naudosi savo šukas..tavo plaukai ant mano šepetio...Tu nori tokio šepetio? Aš nupirksiu! Aš tau nupirksiu, tokį patį, tik kitos spalvos! Bet mes tarėmės. Tu..mano..šepetio ne-nau-do-si. Gerai?,- jau bene draugiškai, traukdama plaukus iš šepetio.

Severija, tyliai:

- Gerai./

Laiko bėgyje pažintis su Avydu Severija atveda į žmonių ratą, kuris sistemiškai susitinka, bendrauja.

Dažniausiai susitinkama Valdo (32 m.) namuose. Severija stebi, klauso, džiaugiasi spalvinga, įdomia draugija. Ji išgirsta daug sau įdomių istorijų, pasakojimų, vizijų. Nauja negirdėta muzika. Naujos knygos, naujos mintys. Mažai girdėti žodžiai ir terminai. Pašnekesiai apie budizmą, dzenbudizmą, jogą..

/ VALDO BUTO KORIDORIUS. VAKARAS.

Arvydas su Severija, ką tik išžengę pro duris.

Arvydas (išskirtinai pagarbiaikreipiasi į Valdą):

- Čia.

Dar šiam nespėjus ištarti Severijos vardo.

Valdas:

- Severija. Juk sakei, kad supažindinsi su labai įdomia gražia moterimi.

Arvydas:

- Na taip.., čia ta Severija, apie kurią tau pasakojau.

Valdas, Severija ir Arvydas dideliame kambaryje. Daug knygų lentynose, ant sienų nuotraukos. Valdas vis nurodo skirtingą nuotrauką:

Valdas:

- Čia Turkmėnija. Čia Kurilai. Karakalpakija. Čia iš taigos nuotrauka, šios žiemos. Gal ko išgerkim? Tik ne romo,- skirdamas frazę Arvydui.

Skambutis į duris.

Valdas:

- Vitalikas.

Valdas eina link durų.

Valdas grįžta su Vitaliku (28 m.).

- Severija,- Valdas mosteli Severijos pusėn.

- Vitalikas, - mostas Vitaliko pusėn./

/ RYŠININKŲ NAMAI. VAKARAS.

Prie įėjimo Severija ir Arvydas.

Arvydas:

- Tau nereikia čia mokėti. Paklausysi ir tiek. Vistiek su gauja klausytojų ne tas, kas namų aplinkoj.

Arvydas išmeta cigaretę.

Ryšininkų namų aktų salė.

Severija ir Arvydas paskutinėj eilėj. Salė beveik pilna.

Valdas prieš auditoriją, įvairaus amžiaus vyrus ir moteris. Daugelis užsirašinėja.

Arvydas, palinkęs link Severijos:

- Būk rami, jei nesuprasi, nieko tokio, čia daugelis nesupranta, nors girdi dešimtą kartą.

Vitalikas

Valdas:

- Pamirškite savęs niekinimą, kad esate netokie, kokiais norite save matyti. Užfiksuokite savo sužeistus ar net liguistus ego. Tada pradėsite patirti laisvę. Tik ir laisvė neatneš ramybės. Būkite kaip vaikai. Čia jau ne mano mintis. Jūs žinote, kas tai pasakė. Kristus.

Severija palinksta link Arvydo, tarsteli:

- Einu pasivaikščioti, man jau daug, ką išgirdau. Nėpyk.

Atsistoja ir šniurkšteli iš salės.

Valdas žvilgsniu ją nulydi, nustebeš./

/ SAULĖTEKIS. DISKOTEKA AMICUS. NAKTIS.

Severija stovi viena. Vaikinai kviečia merginas šokti. Link Severijos eina Robertas Danys. Sustoja, linkteli, kviesdamas šokti. Severija pamoja atsakančiai galva.

Robertas:

- Jūs gražiausia miesto mergina.

Severija:

- Jūs neišlendat iš Gorkio gatvės.

Robertas:

- Pašokam?

Severija:

- Nemoku. Su Jumis nemoku. Su niekuo, tiksliau, nemoku. Žiūriu. Nors Jūs vienintelis mane pakvietėt šokti. Kokia aš gražiausia.

KAVINĖ „VAIVA“. NAKTIS.

Kelios porelės šoka. Už vieno iš staliukų- Severija. Įeina Robertas ir eina tiesiai prie Severijos.

Robertas:

- O gal dabar pašokam?

Severija:

- Dar nespėjau išmokti.

Robertas:

- Vadinas, atstok.

Severija:

- Kitaip.

Robertas už staliuko kažką rašo ant popieriaus skiautės. Atsistoja. Prieina prie Severijos. Po taure su vynu pakiša lapą, primargintą žodžių. Šalia sėdinti Saulė (27 m.) paima lapelį ir pradeda garsiai, perrėkdama triukšmą, skaityti. Robertas mosteli sau ranka ir grįžta į savo vietą.

Saulė skaito, jausmingai:

- Aš užsimerkiu ir bandau atstoti tau šilumą,
Atstoti malda, aš mėginu atstoti tau namus ir jau-
kia tylą

Ir paukštį tavo delniuke,
Atstot prieš miegą pasaka,
Užmigus - sapną.

Ryte - kavos puodelį, dieną - juoka.

Sakai - atstok,

Mieloji, ar atstojau?

Severija kyla išeiti.

Saulė:

- Aš dar nebaigiau. Durne tu, tu juk jam patinki.

Severija, jau kavinės tarpdury:

- Na ir kas, eik tu šokti, gal jis tau ir parašė.

Severija dingsta Gorkio gatvės šurmulyje. Du jaunuoliai groja V.Vysotskio „Koni priveredlivije“. Severija įmeta monetą./

/ VALDO NAMAI. VAKARAS.

Aplink gėrimais nukrautą stalą susėdę Valdas, Arvydas, Severija, Saulė, Artūras (26 m.), Mindaugas (32 m.).

Artūras:

- Šiaip dar vienas idomus dalykas, kuo didesnės ausys, skaitoma, kad žmogus turi daugiau patyrimų [...] tarkim pas kokius guru mokytojus, iš tikrųjų atkreipiau dėmesį, o Brėžniavo paprastos, o tų visų partiniu šiaip didelios...

Mindaugas:

- Lyderiškumo požymis?

Artūras:

- Iš tam tikros patirties, bet jeigu pavyzdžiui bendrauji su žmogum ir jis tau sako, va aš kažkoks lyderis, kažkokioj srity kietas, labai daug žada visko, tai pasižiūri, ausytės mažos mažos, man kyla abejonių.

Mindaugas:

- Artūrai, bet tu atsargiai, mano mažos.

Arvydas pilsto gėrimą.

- Panelės, gersite? Aš skaičiau apie hipizmą Amerikoje, tai ten tokia košė, budizmas...

Mindaugas:

- Budizmas, narkotikai...Ir įvairių religinių sistemų...

Artūras:

- Jo, visko prisigaudydavo, bet jie savotiškai buvo teisūs, paimti tą žmogaus mentalitetą, sampratą...

Saulė:

- O gal pašokime. Severija, einam šokti.

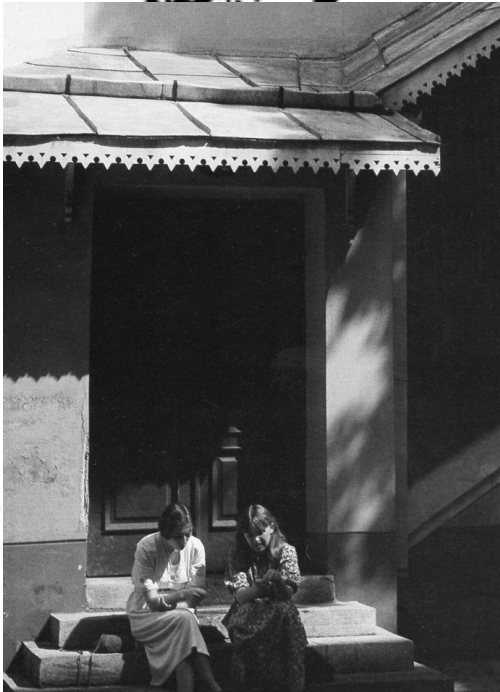
Vitalikas su Saule šoka lyg tango pagal "Queen" dainą.

Valdas:

- Indijoje, kokiam kaimely, prieš kokius 800 metų, galėjo atisėsti tiek budistas, tiek koks krišnaistas, jie absoliučiai neišskirtų, kad va tu esi budistas, su tavim reikia va taip šnekėt, vat tu esi kraugerė, su meile papjauni. Čia problema yra žmogaus, paskui išskaidai. Pavyzdys, du žmonės susitinka, vienas mato, nupaišom 6, aš matau kaip 6, tu 9, mes kalbam apie tą patį, tu pastoviai matai kaip 9, aš matau 6. Žmonės senovėje gal labiau tą esmę suprato, išminties čakra...

Mindaugas:

- Kas yra išminties čakra?

Valdas:

- Išminties čakra yra, aš kalbu rusiškai, tu lenkiškai, Mindaugas čekiškai, ir mes norim išgert ir mes nekreipiam dėmesio, mes totaliai vienas kitą suprantam...

Mindaugas:

- Bet tai yra iliuzija, kad jūs susikalbat.

Valdas:

- Čia ne iliuzija, todėl, kad rezultatas pasiekiamas, ar todėl, kad nueinam į gramutį ir nusiperkam vyno bonką, arba mums reikia nuvažiuoti iki kažkio miesto, mums sutampa keliai, mes nuvažiuojam, tai žmonės anksčiau nesiginčydavo dėl tų visų - pas tave raudonas drabužis, pas mane geltonas. Guru atsiranda ir sutapatina visus mokinius.

Severija:

- Iš kur tas poreikis būti guru?

Valdas:

- Čia surišta su narcisizmu, su vidinėm ambicijom, tau turi patikti žmonėm kažką perduoti, jei pas tave širdies aspektas neveiks, ta meilė...

Saulė:

- Kas yra meilė?

Mindaugas:

- Meilė yra nuolanki, meilė yra švelni, meilė yra guodžianti, meilė nieko neprašo ir nieko nereikalauja...

Valdas:

- Aš nesakau, kad tau pasakysiu, kas yra meilė, bet numanyčiau, toks pavyzdys, tu išeini į kiema, lyja lietus, toliau gramutės nebučiau nubėgęs, bučiau sušlapęs, intensyviai lyja. Ir aš pamatau, arba jūs pamatot, dvarniaška, pasiklydusį šunį, ir kišenėj kažkoks sausainis. Tu neši šeimai namo valgyt ir tu pamatai...

Vitalikas:

- Galiausiai neparneši vaikučiams, o atiduodi šuniui?

Valdas:

- Jo. Ji negraži, bet ji supratinga, supranta, kad žus. Jauti, kad jei nepaimaitisni, ji nugaiš, tu pamaitini, va čia yra meilė.

Mindaugas:

- Meilė neiko nereikalauja, čia yra Biblijoj parašyta, meilė nieko nereikalauja.

Valdas:

- Naručio viešbuty buvo toks Robertas, mane sudomino jo bongas, jis sužadino širdies čakra...

Saulė:

- O kas yra širdies čakra?

Artūras:

- Čakros yra tokie nervų raizginiai...

Saulė:

- Aš nesuprantu Budizmo čakros interpetacijos.

Artūras:

- Čia ne budistų sąvoka, prieš tūkstantį metų nebuvo skirtumo tarp tų budistų ir krišnaistų, paskui pradėjo sakyti, va aš budistas, tu krišnaistas. Iki tol jie puikiausiai bendravo. Yra čakros.

Mindaugas:

- Ar nori, kad ji būtų tavo moteris, ar mokinė?,-
kreipiasi į Valdą ir galva mosteli į Severiją.

Valdas:

- Matai, viskas susijaukia, mes vyrai pripratę, kad
būtų mūsų moteris...

Artūras:

- Šitas mitas yra paneigtas, nes moterys renkasi
vyrus.

Valdas:

- Iš dalies taip, iš dalies ne, mes iš tolo renka-
mės moteris, iš toli. Tau patiko žmogus, bet tu mote-
riai galbūt vienas iš kažkokių kandidatų.

Vitalikas:

- Kas pasakė vulgarią frazę, kad paskui kiekviena
moterį sukasi trys bybiai?

Severija atsistoja nuo stalo. Prieina prie lentynos
su knygomis, išsitraukia didžiulį dailės albumą, varto.

Artūras:

- Iš tikrųjų atrodo, kad vyras duoda, bet moteris
ištikrųjų duoda dinamiką vyro gyvenimui. Vyras gauna
įkvėpimą.

Mindaugas:

- Artūras turi žmoną ir pastoviai mentaliai ją iš-
davinėja.

Artūras:

- Nevisai, nevisai, reikia kažkaip apsiginti. Mano
žmona yra kosminė vienišė. Man reikalingas bendravi-
mas.

Mindaugas:

- O jai nereikia? Juk moteris yra jausmingasis
pradas.

Artūras:

- Tiesiog ji yra labai išranki, ji renkasi, ne bet
kur eina. Iš dalies aš tai vadinu subtilia arogancija.

Vitalikas:

- Tarp kitko, man paaiškink, kodėl žmogus nori
būti guru, o ne turėti moterį?

Artūras:

- Reikia turėti moterį, o ne valdyti jos protą.

Mindaugas:

- Sublimacijos idėja.

Saulė:

- Kodėl visi nori turėti guru?

Valdas:

- Supranti paprasčiau. Tikros žinios yra perduoda-
mos kalba, klausyti reikia, geriausiai įsisavinama in-
formacija, geriausia turėti garso įrašą. O ne skaityti.
Va dėl tos priežasties ir išstobulėjo, jei nebūtų tokio
poveikio teatro, kino, kur eina vaizdas su garsu, pats
didžiausias poveikis, tiek emocinis, intelektualus, tuo
tarpu knyga skaityti, čia gautusi toks intelektualus,
na dar estetiką pridėk... teksto nebuvo, kalbos, žmo-
nės nemokėjo rašyti ir labai ilgą laiką, po to tiktai
po Kristaus atsiradimo, nukryžiuavimo, žmonės pradėjo
ieškoti rašto apraiškų, anksčiau gal buvo toks laukas,
psichologija visa, žmogus buvo...

Mindaugas:

- Romus.

Valdas:

- Romus, labai geras žodis, tai tokioj būsenoj ka pakalbam, viską labai atsimeni, nereikėjo tų tekstų, tu pakalbi, tu savo vaikams perteiki, tavo vaikai dar kažkam. Po to kažkaip prasidėjo karai, žmonės pradėjo bėgti, bijoti, nerimas, akrai, sujaukta viskas, veidmainystė, tu negali pasitikėti žmogum, dvejoji, analizuoji, atmeti, tu negali tobulai perteikti kitiems ir tada atsirado raštas. Na vienuolynuose jis atsirado tas raštas. Vienuoliai suprato, kad reikia palikti kažką, galbūt ateis orda, nusiaubs viską, išpjaus visus, išžudys, tai nors rašte liks kažkokios tiesos, kažkokia patirtis, kurią perims ateinančios kartos, gal liks vienuoliukas kažkoks, saugos tuos raštus, užaugs ir perduos. Skaityt išmoks, supras tas būsenas. Perteikimas. Tada atsirado ir guru ta reikšme. O šiaip guru yra žmogus, patyręs kažkokias būsenas...perteikti didelis džiaugsmas, atiduoti, bet su Saule sutinku, kad šie laikai labai problematiški, manipulaicijos, iš tikrųjų geriau mokytis iš pavienių žmonių... Jei guru pasakys šok iš penkto aukšto, mokinys šokdavo, tiek atsidavęs, negalvodamas šokdavo. Guru myli savo mokinį, negali jam kenkti, jei šoks iš penkto aukšto užsimuš, tai reiškia čia yra alegorija, jei jis taip sako, puikiai apžaidžia situaciją. Mokinys turi patirti kažkokią būseną, kad iš to pasimokytų. Galbūt tai būdas atsitaipinti nuo kūno, nes labai daug kančių yra, kai tapatinamės su kūnu. Va, pavyzdžiui, moteris pastoviai turi būti graži.

Valdas pasisuka į Severiją. Severija pakyla, prieina prie knygų lentynos. Išsitraukia albumą "Kinijos mitai". Prie Severijos prieina Arvydas. Paima iš Severijos rankų albumą. Varto. Atsiverčia puslapį su YIN ir YANG ženkle piešiniu.

Arvydas (skaito):

- Kinų kosmologija byloja, kad dešimt tūkstančių būtybių arba archetipų gimsta iš ritmingos dviejų vienas kitą papildančių ir amžinų pradų yin ir yang sąveikos. Yin reiškia susitelkimas, tamsa, pasyvumas, lyginiai skaičiai, yang- augimas, šviesa, veiklumas, nelyginiai skaičiai ir šiluma. Yin simboliai yra moterys, žemė, oranžinė spalva, slėniai, upių vagos ir tigras, yang- vyrai, dangus, mėlyna spalva, kalnai, stulpai, drakonas. Vat taip.

Valdas:

- Padavimai, jeigu įdomu, galiu papasakoti, gal keičiam tema, tarkim ateina Maharadžas, ji atmetinėja, labai atranka pas ją, na visi ją skaitė labai išrankia, išpuikusia, po to vienas atitiko kažkaip, ir gražus ir protingas, neišpuikęs, ne plebėjas, na- atitinka standartus. Na, žodžiu, bet ji vis tiek nepasakė taip, ir ji po to atlyžo, vis tiek matau, kad neatstosi, sako gerai, bet man truputį reikia pamedituoti ir tada jeigu tu atvažiuosi po trijų mėnesių ir tada aš tau tiksiu, aš, ko gero, sutiksiu, tokią mane vestum. Tai,

žodžiu, ką jinai darė, tris mėnesius atsiskyrė ten, atsiskyrė nuo visuomenės, viskas, kas išeidavo, visas tas ekskrementas, dėdavo į puodus, na pripildo vieną puodą, paskui kita, ir nieko nevalgė, sėdėjo ant vandens, na gal ten žolį, ir, žodžiu, per tuos tris mėnesius ji žiauriai sukūdo. Na, natūralu, jei žmogus tris mėnesius nieko nevalgo, vien kaip ašaka lieka. Ir, žodžiu, ji sukūdo, liko kaip šaka, paakiai juodi, ir atvarto tas Maharadžas, ateina, šokas, pamatyti čia ką tik buvo labai graži moteris, o čia dabar kaulėta šaka, ir sako- kas tau yra, kur tavo grožis, ta ir sako, jei tau reikia mano grožio, matai čia puodai, tai pasiimk, jis susigraudino, apsiverkė, puolė ant keliu, sako, kokia ji graži, lialialia. Čia ta pati istorija, kaip apie tą šunį, tau užtenka, kad jis yra, gražus negražus, jis irgi turėjo puikybės, ji permatė jį, jį kaip vyrą veikė tai, o jai reikia esmės, meilės... duodi viską ką turi, ne dėl to, kad ji yra, o kad jei reikia, ir tavyje groja meilės melodija, čia du trečdaliai, kitas trečdalis, tegul buna graži moteris, bet čia yra idealu, tuo metu ji buvo jo guru. Mindaugėli, tau neatrodo, kad kartais sustiprėja tavo vienišumo jausmas, jauti pavojų, tada jau eina pavojai, jautiesi labai pažeidžiamas. Tu bandai mane padaryt kalnu, tarp kitko mane lengva padaryt kalnu, nes aš gimiau kalnas...

Saulė:

- Kodėl tu gimei kalnas? Mindaugai, tu paklausk išpažintį, žmogus sako, kad gimė kalnas.

Valdas:

- Na, aš gimiau kalnas, jūs pavyzdžiui klausot savo būsenų, savo nuorodų, ko, pavyzdžiui, Mindaugas nori, o aš, suprantu, labai daug esu gyvenęs kitų žmonių gyvenimu, padėjęs jiems, pas mane yra gerumo demonas...

Artūras:

- Kas yra gerumo demonas?

Valdas:

- Aaa, vat, kas yra geras žmogus, ar tas kuris paduoda senelei...

Mindaugas:

- Niekada nemėgau apibūdinimo geras žmogus.

Valdas:

- Tai va, matai, jūs iš esmės esat...

Mindaugas:

- Valdai, kas yra gerumo demonas?

Valdas:

- Gerumo demonas. Man labai patiko tibetiečių sąvoka, reiškias gimsta vaikas, žmogus, ir jį jau apsupa karminiai ryšiai, iš praeitų gyvenimų, gyvenimas jau nuspręstas, jį apsupa demonai, jie jį saugo, jie jį nubaudžia. Tai, pasirodo, vėlgi dualizmas, reiškias piktumo demonas kartais tave gali išgelbėti, apsaugoti, padėti, lygiai taip pat ir gerumo demonas tave gali taip sužlugdyti, taip išdulkinti ir taip suvynioti, elementarus pavyzdys- tau reikia dozės, tu mano geras draugas, ateini, ir aš tau duodu pinigų dozei, aš žinau, kad tik dar pratešiu jo dienas, aš žinau, kad

jam lomkės, aš žinau, kad jis beveik jau nebeišgydomas, užsilenks. Gerumo demonas neišspręsdžia situacijos... aš nepadedu žmogui atsikelti, aš jam būnu ramentas, gerumo demonas, ramentas, kol tu susilaužęs kojas, jį gyja, bet, jei kalbėt apie moralinius dalykus, jei žmogus nenori atsistoti ant kojų pats, tu jam būni ramentas, tavim po to manipuliuoja, manipuliuoja tas gerumo demonas, bet jis paskui tave trauks, trauks, trauks.

Saulė:

- Kas yra prana?

Artūras:

- Prana yra energija, va pavyzdys, kaime žolė auga, kol ta žolė auga, ten yra prana. Kol turim pranos, mes gyvi. Yra energija, kuri yra labai trapi. Ji prisipildo per kvėpavimą ir per vandenį ir per maistą iš dalies, ir maistas, kuris neturi pranos, pakaitintas, nešviežias, grubi materija, mėsa, irgi mažai pranos turi, nebent ėriuką atsivedė kalnuose, leidžiantis saulei šmaukšt, iškart iškepi, šviežia. Prana- tai yra gyvybinė energija, tu be jos neišgyventum. Tai yra giliai tekanti, gal net kaip ta či, kažkas tokio, atitinkmuo, ji taip teka per tavo kanalus, bet tai nėra tavo kraujas, baltymai, intelektualinė, mokslo dar neįrodyta, šventraščiuose ir daugelyje mokyklų aprašyta energija. Lietuvoj pranos yra mažai...

Mindaugas:

- Lietuvoj pranos yra mažai?

Artūras:

- Mažai, mažai, ezoterikai, ekstrasensai, visi, kas domisi, sutinka, kad mažai. Pavyzdys- auga žolė, ji turi prana, ten yra prana, nupjauni tą žolę ir ji sunyksta visa, suvysta, pageltonuoja, ji jau mirštanti, pakirsta, va ten jau nebėra pranos visiškai. Vat čia tau toks pavyzdys.

Vitalikas:

- Prana yra, kaip angliavandeniai..

Artūras:

- Ne, subtiliau. Subtiliau. Prana labiausiai prilyginčiau orui, be kurio tu negali išgyventi. Pavyzdžiui, jeigu tu vitaminų negautum, tau pradėtų slinkti plaukai, oda, dantys pradėtų, blogai matyt, kažko trūkumas. Tai yra nematoma energija. Kai trūksta pranos, žmogus negyvybingas...

Vitalikas:

- Tai gal čia depresuchos?

Valdas:

- Depresucha tai reiškia meilės stoka. Depresija yra, kai tu užsidarai ir tapatini save su kūnu, ambicijos, iliuzijos ir trūksta meilės. Būtina mylėti. Guru labai gerai žino tą žmogų, kuris yra mokinys, ir gerai jaučia būsenas ir, kadangi jis yra daugiau patyręs, jis žino, ko nori. Bet jie yra svoločiai tie gurai, jie niekada nepasakys, kad tu dabar atsistoji, nueini tenais ir vat surandi tą konkrečiai A + B + C formulę, pasako, kur surasti, rytoj nueini prie troleibusų stotelės ir važiuoji. Viskas. Jis tavęs lauks. Jie taip nekalba, absoliučiai tokiais išsireiškimais. Vadinkim,

išmintis neturi tikslios koordinatės, koordinatę surasti turi pats. Tas, kuris manipuliuoja, apsidraudžia, tas kuris nemanipuliuoja, sako, tau reikia norėti, tau reikia sutart, tu klausai ar man tas tiktų, jis sako, ne, jis tave sulaužys, šita prasme guru yra guru, jis tau nepasakys, nueik į tą kontorą ir susirask tą, jis to nepasakys, tikslių koordinačių... Neieškok prasmės gyvenime, nes niekada nesurasi.

Severija užverčia albumą.

Severija:

- Palieku jus, prasmių ieškotojai./

/ JAUNIMO TEATRAS. VAKARAS.

Ilga eilė žmonių, tarp jų- Severija.

Jaunimo teatro salė. Vyksta spektaklis. Pilna publikos. Severija tarp jų.

Vyksta „Pirosmani, Pirosmani“ spektaklis, girdime aktoriaus V. Bagdono balsą. Suglumusios Severijos veidas tamsoje./

/ GORKIO GATVĖ. VAKARAS.

Prie maisto prekių parduotuvės stovi duoneliautojas.

Severija:

- Neieškok prasmės gyvenime, nes niekada nesurasi.

Duoneliautojas:

- Apie ką, mieloji? Man trisdešimt kapeikų reikia, aš prasmės neieškau.

Severija nusijuokia ir paduoda duoneliautojui monetą, po to dingsta „Vaivos“ kavinėje./

/ KAPINAITĖS. VAKARAS.

Severija (16 m.) su Andriumi (7 m.) ir Saulium (8 m.) vaikštinėja po kapinaites. Prieina prie Severijos tėvo kapo. Andrius nuo šalimais esančio kapo paima gėles ir perdeda ant Severijos tėvo kapo.

Saulius:

- Vagie tu, nešk gėles atgal.

Andrius:

- Mes tik pasiskolinam, ar ne, Severija?

Severija:

- Ne, man patinka kapas be gėlių, nes mama pavertė lankymus sunkiu darbu- gėlės ir privalomos ašaros. Ji laukia, kad aš verkčiau prie kapo. O aš neverkiu, ji rėkia ir kiša į rankas kauptuką. Kaip man šis gyvenimas nusibodo. Andriau, nešk gėles atgal. Tebūnie nežinomo kariūno kapas.

Saulius:

- Varom į garvežius. Severija, tau linksma su mumis?/

/ SLUŠKŲ RŪMŲ KIEMAS (KONSERVATORIJA). VAKARAS.

Severija ir Arvydas nužiūrinėja per langus šokėjus, roko grupės repeticiją, aktorių etiudus. Į kiemą išeina liesas akiniuotas jaunuolis

Nizra

Mabajus

Arvydas:

- Labas vakaras, ar žinot, kur repetuoja ketvirto kurso aktorinio studentai?

Jaunuolis:

- A vat ten (mosteli ranka).

Arvydas su Severija įsilenka į repeticijų salę. Scenoje, tarp jaunuolių, Saulė. Aktoriai vaikšto po sceną. Kurso Vadovas (50 m.) duoda nurodymus.

Vadovas:

- Saule, matai bėgius. Nekrenti stačiai galva. Čia juk teatras. Traukinys tave paslepia. Žiūrovas tavo mirties nemato. Kartojam.

Severija, tyliai Arvydui:

- Aš geriau suvaidinčiau, žinau, kas yra bėgiai ir nenoras gyventi.

Arvydas:

- Tu to nepadarysi.

Severija:

- Žinau. Jei krisiu, tai tarp bėgių. Mes vaikystėje taip darėme.

Severija, Saulė ir Arvydas „Rotondoje“./

/ - Tu privalai nuvažiuoti pas Nizra ir Mabaju, - tai iš Valdo girdėjo Severija ne vieną kartą.

-Tai mūsų mokytojai. Tikri mokytojai! Ilgai ieškojau tokių. Neapsigaunu, patikėk./

Severija pamėgsta ilgus pasivaikščiojimus po miestą.

Audringas miesto jaunuolių gyvenimas. Pankai, hipeliai, poetai, nepritapėliai, pritaipėliai..

Kavos gėrimai, pokalbiai Pilies gatvės Ledainėje ar Vaivos kavinėje Gorkio gatvėje, „Rotondoje“ Sereikiškių parke.

/KAVINĖ „LEDAINĖ“. VAKARAS.

Staliukai užgulti linksmos draugijos. Prie staliuku pastovi kompanija.

Severija:

- Gal paprasčiausiai pavalgom?

Arvydas:

- Aš dietoje, šūdo nevalgau. Aišku, nežinau, kiek iškęsiu.

Severija:

- Tu storas, kaip tavo stabas, visi tie jūsų pagaliai Nidoje ir sodyboje. Šleikštu nuo jų. Šiukšlėse geriau matosi vertingi daiktai.

Arvydas:

- Na tu kaip šarka. Labas Benai. Mes čia apie tave.

Benas Šarka:

- Tik manęs nelieskite. Aš einu su mergiotėm į „Žibutę“

Visi trys rūko. Benas suka link Rotušės, Severija ir Arvydas leidžiasi Gorkio gatve.

/ GORKIO GATVĖ. VAKARAS.

Severija, einanti Gorkio gatve. Gitara grojantys du jaunuoliai. Severija sustoja, klausosi.

„Mi chotim peremen...“, - traukia vyrukai.
Kapeikos krenta į gitaros dėklą.

Muzikantas:

- Spasiba za pomoshc Piteru!Vi ocen mila`.

Severija stabteli priešais vitrina, išsižiūri į savo atvaizda.

Severija:

- Mila...

Šypteli ir nutolsta gatve./

/ ARVYDO NAMAI, KAMBARYS. VAKARAS.

Grupelė jaunų vyrų ir moterų, tarp jų Severija, Saulė, Arvydas, Benas Šarka (aktorius ir režisierius). Prieblanda, kelios žvakelės prie Rericho paveikslų kopijų. Visi sėdi ant kilimo. Ratu keliauja „žolė“. Arvydas patraukia ir perduoda Severijai, ši- Saulei, ta perduoda kitam...

Arvydas:

- Puiku ir be „Tuzemskij“. Jaučiuosi lyg sėdintis Bizonas.

Severija:

- Aš- Tylinti Pantera.

Saulė:

- O aš- Tūnanti Lūšis.

Visi kvatoja. Benas pagarsina muziką- V.Cojus „Gruppa krovi“. Beldimas į duris. Tarpduryje Kaimynas (52 m.).

Kaimynas:

- Jūs ką, išdurnėjot? Kiek galime klausytis to bumčiko.

Saulė:

- Gerai. Arvydai, uždėk Šopeno noktiurnus.

Kaimynas:

- Eikit šikt su savo noktiurnais. Jūs čia menininkai, ar ką?

Benas:

- Mes dar bandom jais būti.

Kaimynas:

- Nu nu... bet šis bumčikas užkniso mus visus. Jau geriau noktiurnai, nemanykit, kad nežinom Šopeno. Mano žmona mokytoja. O už „žolę“- tai cypė. Tik cyptelkit, dvarniagos. Davai, taip ir sutariam, dar grosit garsiai, tai kviečiu vyrukus su kepurėm. Pasėdėsit, paprotingėsit. Man rytoj šeštą į darbą. Taip ir žinokit, o ne vat čia tipo paveikslais apsikabinę.

Saulė:

- Mes kaip ėriukai tyliai tupėsime. Nebūkit tūpas, garsiai juokiasi.

Kaimynas trinkteli durimis.

Arvydas Severijai:

- Na, Tylinti Pantera, nestabdyk, o tai pasiskūsiu Rericho dvasiai, o dar blogiau- Gurdžijevu.

Visi juokiasi. „žolė“ sukasi ratu./

Susitikimai tai Valdo, tai Arvydo namuose Severijai tampa dažni.

Severija pastebi, kad bene prieš jos valią, draugų knygų lentynose tarp knygų dažniau ištraukia albumą, nei kokią rašytinę knygą. Susitikimuose, gal ir iš savo drovumo, didesnę laiko dalį praleidžia vartydama knygas ir albumus, nei kalbėdama. Tai tampa lyg ir priedanga, slepianti sunkumą dalyvauti jai kebliuose pašnekiuose. Vėliau tai jau išsiugdo į sau mielą įprotį stebėti, klausyti. Vienu metu sekant pokalbius ir klajokant savo mintyse.

/ ARVYDO SODYBA. VAKARAS.

Kambario viduryje ratu sustojusi grupelė žmonių, tarp kurių Severija, Valdas, Arvydas, Saulė ir kiti. Atliekamas MAHACALOS ritualas.

Visi susėdę už stalo, apkrauto valgiais ir gėrimais.

Arvydas:

- Kalbama ,kad yra asmenybių, kuriom duota atsiminti savo praeitas patirtis, štai Pitagoras atsimindavo devynis praeitus savo gyvenimus.

Andrius:

- Jeigu viską taip atsiminčiau, kažin ar stogas nepradėtų važiuoti.

Valdas:

- Nebūtina viską suprasti protu, o dvasinėse praktikose dažnai tai tik kliūtis, kurią reikia įveikti. Pats tikriausias žinojimas- pajautimas savo kelio čia ir dabar.

Artūras:

- Kaip surasti tą tą kelią, kaip prasimušti iki žvaigždės pažadėtos rytų,- ironiškai.

Valdas:

- Atsisakyk savo ego ir iš jo kylančius materialius tuščius norus, ambicijas, nuo savo esybės- pajausk ne šituo kūnu ,o per esybę tekančią energiją, tapk aplinkos dalimi. Viskas yra viename absoliute ir kai tokia būseną pasidarys įprasta- kelias taps aiškus.

Arvydas:

- Skaičiau iš užsienio spaudos ,kad kai kurie joga sugeba dematerializuoti savo fizinį kūną, tiesiog ištirpti ore ir atsirasti kitoj žemės vietoj arba išsidalinti į kelis kūnus skirtingose pasaulio šalyse.

Valdas:

- Pasiėmus tą lygmenį ,kai tu jau nebesi ego- šitas kūnas, pasidaro įmanoma viskas, netgi nuskristi į mėnulį, pasiuntus ten astralą.

Artūras:

- Kalbėk aiškiau.

Vitalijus:

- Labai paprasta -iš pradžių pamedituok, padirbėk su savimi kokį dešimt metų ,tai gal išmoksi pas kaimynus ir ne pro duris įeiti ,o gal ir daugiau bus duota, dievas žino...

Valdas prisimerkia ir įdėmiai stebi Severiją. Tada atsistoja, prieina jai už nugaros.

Valdas:

- Tu per daug galvoji, smegenėles atpalaiduok ir nukreipk dėmesį į ugnį ir tapk ugnimi.

Tada pradeda vedžioti rankas jai virš galvos ir pečių, švelniai prisiliesdamas.

Valdas:

- Tuoju aprims. Užsimerk ir įsivaizduok, kad tu žuvėdra, laisvai sklindanti virš jūros bangų. Paleisk sunkias mintis kaip svarmenis iš rankų, palik savo kūną čia, gulinti, laikas neegzistuoja- tai tik kūnas, kuris pasensta, kai jam ateina laikas. Palik savo kūną ramybėje ir skrisk išskleidus sparnus.

Severija atsistoja ir išeina lauk.

Artūras:

- Kodėl žmogus daugiau nelaimingas, nei laimingas- jam vis kažko trūksta, bet užtenka gauti tai ir vėl mėtosi, blaškosi tarp norų, jausmų, ieško žinių, autoritetų...

Valdas:

- Kai liausies kabintis prie situacijų per savo ego, užmegsi kitokių santykių su aplinka ir liausies norėti turėti, prisirišti arba pririšti. Venk reikšmingumo.

Arvydas:

- Tai reikalauja daug pastangų sau, pasaulyje tiek daug neaiškaus, dažnai trūksta tiesiog elementaraus savitarpio supratimo.

Valdas:

- O tu pusę dienos prie upės pasėdėk ir suprasi kaip pagauti žuvį, kurios gal būt čia nėra.

Vitalijus:

- Esmė ne žuvyje, o pačiame procese.

Valdas:

- Nelygu, koks stiprus tikėjimas tuo, ką darai.

Arvydas:

- Nueik ten, kur nežinai, ir atnešk tai, ko nežinai.

Saulė:

- O aš trokštu visus mylėti, kad manyje nesusvyruotų meilė. Ar su mokytoju, ar be jo. Severija, ką renkiesi, meilę, ar mokytoją?

Severija pakyla, nužvelgia visus.

Severija:

- Jūs lengvai dalinatės savo intymiom paslaptim, man taip nesigauna. Eisiu geriau ir sugausiu tą žuvį, kurios nėra.

Išeina lauk.

Arvydas:

- Kaip tau pasirodė Severija?

Valdas:

- Potenciali mergina, galima padirbėti su ja. Kaip jūsų santykiai?

Arvydas:

- Kokie tik gali būti santykiai tarp ieškančių prašviesėjimo ir išsilaisvinimo- tiesiog įdomi mergi-

na- šiek tiek fatalistė, ieškotoja.

Valdas:

- Vieni į gyvenimą ateina su stiprybe, kiti su jautrumu, o tam, kad pasiekti dharma- nirvana, žmogus siekia sau trūkstamos dalies. Išminčiai teigia, kad jautriam lengviau įgyti stiprumą- jėgą, nei stipriam tapti jautriu.

Artūras ir Gediminas lauke.

Artūras:

- Ar yra tavo gyvenime mokytojas?

Gediminas:

- Yra toks. Kai mokinys pribresta, mokytojas atsiranda. Valdas pasakojo, kad ilgai sau tokio ieškojo, išmaišė kone pusę sąjungos teritorijos. Bet surado.

Artūras:

- Ar ką nors žinau apie jo guru?

Gediminas:

- Taip, esu girdėjęs kalbant apie jį iš Vitalijaus. Labai geros dūšios, iš pažiūros minkštas seniokas, šneka ramiai, tyliai, daug meilės sklinda iš jo ir, manau, turi kažkokių mistinių galių. Valdas pamatė jį ir suprato, kad jis yra nepaprasta, realizavusi save asmenybė.

Artūras:

- Ar škola pripažįsta jį kaip dvasinį autoritetą- guru?

Gediminas:

- Kas pas jį buvo nuvažiavę, grįžo pakylėti, kiekvienas gavo išvalgas - nurodymus kaip jam elgtis, kokios psichologinės kliūtys ir kaip reikia įveikti, ką daryti.

Artūras ir Gediminas priartėja prie upės.

Artūras:

- Ar šitos mergos paduoda?

Gediminas:

- Jos visos nori, bet niekada nežinai, su kuo ir kada. Mane tai Severija domina.

Artūras:

- Visus ji domina. Visa gorkynė jos nori ir visi guru.

Abu nusijuokia ir grįžta į sodybą.

Lauke prie angelo skulptūros sėdi Arvydas. Veidas iškreiptas „žolės“ rūkymo efekto. Kartoja sau gomurinį OH OH OH. Išeina iš pirkios Vitalikas. Nusišlapina po medžiu ir šūkteli ironiškai Arvydui:

Vitalikas:

- Oh, ei tu, oh, davai vidun. Atidarėm "Tuzemskij" ir įkimšom pypkę geros prekės iš Mabajaus. Patiktų net Taglatui, nors tas velnias nerūko, tik sportuoja, sportuoja ir babkes kala smūgiais į kakta.

Arvydas pirkioje. Severija, susigūžusi kampe, žiūri, suamenėjus, į gyvulio kaukuolę, pakabintą šalia ikonos.

Severija:

- Arvydai, aš nieko nesuprantu- kaukuolė ir ikona.

Arvydas:

- Severija, čia nieko nereikia suprasti, tik jausk.

Severija:

- Ir, kaip idiotei, kartoti OH OH. Beveik AM AM, tą jūsų MAHACALA. Nepatinka man tai.

Išeina prie upės, nusišlapina. Vėl troboj. Pirštu liečia Rubliovo „Trejybės“ ikonos kopija.

Severija:

- AM AM OH OH AŪ AŪ...Arvydai, aš tuoj kauksiu nuo tos „žolės“ ir Kastanedos. Aū, Don Chuanai, aūū, kur tu?

Valdas:

- Severija, aš čia.

Severija:

- Tu ne Don Chuanas, tu Don Valdas.

Vitalikas:

- Maladieč, Severija. Trinktelk tam guru.

Upės vingis. Naktis./

/ MOKYKLOS STADIONAS. DIENA.

Aikštelėje Andrius (7 m.) ir Saulius (8 m.) spardo subliūškusi gumini kamuolį. Prie stadiono priartėja Severija. Stabteli. Žiūri.

Andrius:

- Ei, Severija, kur eini?

Jai paspiria kamuolį. Severija spiria atgal.

Severija:

- Einu į parduotuvę pirkti jums kamuolio.

Saulius:

- Obana. Netikiu. Jis kainuoja du rublius.

Severija:

- Sutaupiau, nepergyvenkit.

Severija parduotuvėje.

- Duokit tą kamuolį už rublį devyniasdešimt.

Stadionas. Severija spiria kamuolį.

Saulius:

- Severija, tu burtininkė.

Spardo naują kamuolį.

Severija:

- Andriau, įmušk man įvartį iš baudinio, kiek ten metrų...

Andrius pastato kamuolį į 11-os metrų žymę. Severija, baltai apsirengusi, vartuose. Andrius muša tiesiai į Severiją.

Severija šūkteli:

- Laimėjau.

Ant balto paltelio kamuolio purvo žymė. Trina rąkomis.

- O man į repeticiją. Bet laimėjau,- šūkteli berniukams./

/ SEVERIJOS KAMBARYS. VAKARAS.

Skambantis telefonas. Severija pakelia ragelį.

Severija:

- Tai svarbu? Gerai, būsiu./

/ VALDO BUTAS. VAKARAS.

Severija, išžengusi į kambarį, pamato stovinčius nuogus Valdą ir Vitaliką.

Valdas:

- Nusirenk.

Severija nuolankiai, sukaustyta valia, sagstosi savo marškinėlių sagas./

/ Kino salė. Tamsa. Severija žiūri finalinę S.Paradžanovo „Ašik Kerib“ scena. Veidu slysta ašaros./

/ NIDA. NAKTIS.

Prie medinio angelo, įbėsto į kopos smėlį, ugnis. Aplink ugnį- kokių dvylikos žmonių grupė. Tarp jų- Severija, Arvydas, Valdas, Saulė.

Visi susiėmę už rankų. Tai atliekamas MAHACALOS ritualas (Tibeto Didžiosios mirties grupinis ritualas). Visi leidžia ištisinių gomurinių garsų, panašų į OHHH. „Energetinis ratas sukasi“, keli dalyviai kažkokią ekstazę.

Ratu sukasi „žolė“.

Visiškai sutemsta. Prasideda orgija. Tik jau be Severijos. Ši pabėga prie Didžiosios kopos, nučiuožia kopa prie pat marių.

Vemia į marias. Staiga tolumoje pasimato pasieniečių žiburėliai, artėjantys prie stabo su besimylinčia kompanija.

Pasieniečiai suima vakarėlio dalyvius.

Pasienio Kontrolės Punktas.

Tardymas. Kas. Kodėl. Ką darė draudžiamoj teritorijoje. Pasiaiškinimų rašymas. Kvotimas.

Severija naktinėje Klaipėdos traukinių stotyje. Prabėgantys laukai pro Plackarto su Severija langa./

/ VALDO NAMAI. VAKARAS.

Aplink stalą, nukrautą valgiais ir degtinės buteliais, vyrų ir moterų draugija, tarp jų Severija ir Taglatas.

Valdas:

- Ką mes galime pabandyti, tai gelbėti šį netobulą pasaulį.

Taglatas:

- Norėti gelbėti pasaulį yra tokia pati beprotybė, kaip ir norėti jį naikinti.

Valdas:

- Nesutinku, Taglatai. Tai tavo rytietiška mintis,

Taglatas

bet mums ji negalioja. Gelbedamas pasaulį, gelbėji pats save. Tai rasi ir Talmude.

Taglatas:

- Man nusispjauti į jūsų šaltinius. Sakau, ką galvoju. Kelio tosta už draugus ir jų kelią.

Draugija pakelia kas puoduką, kas taurę.

Tostai keliauja ratu, kol Taglatas ramiu balsu kreipiasi į draugiją.

Taglatas:

- Norėčiau papasakoti šios nakties sapną, įdomus man, keistai labai detalus, žodžiu.. vyriškiui gimsta mergaitė; ateina metas vaikeli parodyti giminei; žiema, siaučia vėjas; rogės pakinkytos, žmona susupus šiltai vaikeli; kokia gėda, taip laukiau berniuko, o ką parodysiu!!kur dingti iš gėdos..tenka važiuoti"

Pasakojimą jau keičia vaizdai:

Arklys tempia roges, pūga. Miško provėža. Staiga tolumoje pasirodo keturi taškeliai, kurie ryškėja. Vilkai. Šie vis artėja.

Vyriškis sugriebia vaiką ir išmeta iš rogių. Vilkai tik apuosto ryšulį su vaikiu ir genasi roges toliau.

Moteris iškart pati puola iš rogių paskui veikelį. Vilkai prabėga nepalietę ir moters, vis artėdami prie rogių su arkliu.

Vyras atkabina roges nuo arklio, bet vilkai nečiumpa arklio ir galiausiai metasi ant vyro.

Grižtama prie pasakojančio Taglato:

- Toks vat sapnas..ką gi jis reikštų..,- šypteli. Apie ką gi jis.

Severija (rusiškai):

- Apie meilę. Ir Jūs ją sugalvojot.

Labai susidrovi, pakyla ir skubiai išeina iš kambario.

Taglato nulydintis žvilgsnis.

Taglatas:

- Kas ji?

Arvydas:

- Tu nežinai Severijos? Svarbu, kad ji žino tave.

Valdas:

- Kas nežino Taglato?! Aktorius, čempionas, bet svarbiausia- mūsų draugas.

Nuo savo kėdės pakyla Arvydas, pakiliai (rusiškai):

- Išgerkim romo- „Tuzemskij“! Siūlau naktinę iškylą į mano sodybą. Ten pribaisim naktį ir pakilius pokalbius. Gal tapsime paprastesni.

Taglatas:

- Keliaujam, aš už.

Arvydas iš švarko kišenės traukia buteliuką./

/ **KELIAS. NAKTIS.**

Kompanija žygiuoja keliu.

Arvydas:

- Dar du kilometrai ir mes vietoje.

Severija:

- Jau sakei tą patį prieš pusvalandį.

Arvydas:

- O tu grožėkis peizažais, o ne tik Taglatu.

Severija:

- Tai tu ne ten žiūri./

/ ARVYDO SODYBA. NAKTIS.

Vakarėlis tęsiasi. Ant stalo daug tuščių butelių.

Taglatas:

- Apie žmones reikia galvoti geriau, nei jie yra verti. Kaip dainuoja Cojus - v mojom domie ne vidno steni, v mojom nebe ne vidno luni. Paleiskite man šią dainą.

Arvydas:

- Žinau šią dainą, tuoj rasiu.

Skamba V.Cojaus daina. Visi nugrimzdę į garsus, klausosi. Severija atsistoja, apsirengia ir išeina.

Taglatas ją pasiveja jau lauke.

Taglatas:

- Grįžkim kartu į miestą, Severija.

Abu žingsniuoja keliu. Taglatas sustoja, sustoja ir Severija.

Taglatas:

- Aš Jus įsimylėjau.

Pabando pabučiuoti. Severija išsisuka nuo bučinio ir nuskuba viena priemesčio galve. Taglatas stovi ir nuseka ją žvilgsniu. Apsisuka į kitą pusę./

/ VIDEO NUOMOS PUNKTAS.

Severijos akys bėgioja po kasečių eiles.

Severija:

- Man "XX amžiaus piratų" kasetę./

/ SEVERIJOS NAMAI. NAKTIS.

Tamsoje šviečiantis televizorius. Epizodai su Taglatu. Laimingas Severijos veidas./

/ TRAUKINIO KUPĖ. DIENA.

Severija žvelgia per traukinio langą- jai niekada nematyti vaizdai- stepės..stepės..kalnai...žmonių figūrėlės, taisyklingai išsimėčiusios didžiuliame lauke. Traukinys jau šalia tų figūrų- žmonės ritmingai juda- renka medvilnę, grakščiais rankų judesiais pradžioj į priekį, po to link savęs.

Kartu keliauja grupelė 18-45 metų moterų. Dalį jų Severija jau matė susibūrimuose Igorio ir Vlado namuose./

Pasiektas tikslas - Nizros (42 m.) ir Mabajaus (37 m.) įkurta stovyklavietė- kelios didesnės- mažesnės palapinės, išsidėsčiusios ant upės kranto.

Be Severijai iš kelionės kartu žinomų moterų, stovyklavietėje daug kitų kraštų ir tautybių moterų. Jau pirmos dienos bėgyje Severija susipažįsta su šiomis.

Moterys iš įvairiausių tarybinių respublikų, įvairiausių tautybių.

Ritualai, apie kuriuos pati Severija nežinojo nieko arba tik nuogirdomis iš bendrijos Vilniuje. Pokalbio temos- nuo budizmo iki niekada negirdėtų dalykų. Ilgi naktiniai pokalbiai prie laužų, paslaptingi, pskylėti.

Šokiai aplink laužus, grojant Nirzai ir Mabajui, vieninteliams stovyklavietės vyrams.

Maudynės nuogiems upėje. Tą akimirka, kai pakylėtai visos moterys nusimetė iki nuogumo rūbus, Severija pajuto, jog to daryti ji nenori, bet neatsispyrus kažkokiam lyg liepimui, padaro tą patį, kaip visos.

Trečią naktį Severija vienos iš grupės moterų pakviečiama į Nizros palapinę. Ji nuolankiai ten nukeliauja, palaukdama, kol iš palapinės išeis viena iš keliauninkų. Šios veide- ekstazinė palaima. Severijos veide- siaubas.

/ STEPĖ. NAKTIS.

Severija, lyg paklaikusi, klajoja po stepę. Staiga tolumoje pasimato medelis. Priartėja. Puola ant kelių ir pradeda malda:

- Dieve, jei esi, gelbėk mano varganą sielą.

Staiga sukyla vėjas ir Severija pradingsta smėlio audroje./

/ MAIRONIO GATVĖ. RYTAS.

Severija žingsniuoja link Šv.Onos bažnyčios. Priešais Bernardinus apsižvalgo aplink ir įeina į Onos bažnyčios vidų. Viduj tuščia. Prisėda ant suolo. Žvilgteli į laikrodį. Tyliai, iš nugaros, prieina Kunigas (65 m.), tyliai tarsteli:

Kunigas:

- Tai Jūs Severija...

Severija iš netikėtumo krūpteli:

- Taip.

Kunigas:

- Prašom eiti su manim.

Severija atsiklaupia išpažinčiai. Kažką kužda./

/ NIDA. DIENA.

Severija ir Taglatas ant didžiosios kopos. Dangus. Abiejų veidai ant smėlio.

Taglatas:

- Ar pameni mano eiles „Jeigu vėl..“?

Severija deklamuoja:

- „Jeigu vėl ištiesiu delnus,

Tu vėl į juos krisi

Nematant niekam, net man.

Jeigu vėl ištiestum delnus,

Aš vėl į juos krisčiau
Matant visiems, net man..."

Bučinys. Apsikabina. Apsikabinę rieda kopa iki pat marių. Įrieda į marių vandenį. Abiejų kūnai plūduriuoja vandeny.

Taglatas, vandenyje:

- Gal tai laimė?

Severija:

- Gal tai laimė? Gal tai meilė?

Taglatas:

- Tu abejoji?

Severija:

- Aš klausiu ne savęs, aš žinau nuo pirmos akimirkos, kai tave pamačiau. Aš klausiu tavęs.

Taglatas:

- Neklausk, juk tu žinai.

Bučinys vandenyje./

Taglato pasakojami Severijai jo gyvenimo epizodai-vaikystė, siekis būti režisieriumi, dvasinio mokytojo paieška, kino filmai, šlovė..Dalį pasakojimo mes matome.

/ NIDA. VAKARAS.

Ant kopos Taglatas apkabinęs Severiją šiai kužda į ausį:

- Praradau kažkada mylimąją... praradau tėvynę... praradau protą...suradau tave...suradau save.

Severija:

- Tu man kalbi lyg eilėmis.

Taglatas:

- Nes myliu tave, Severija. Kaip niekada.

Severija, tyliai:

- Ir aš...kaip niekada.

Taglatas:

- Bet aš nesu lyrikas, greičiau delyrikas. Susirimavo. Kaip pas blogą poetą.

Po pauzės:

- Kai tau bus labai sunku ar skaudu, prisimink tuos, kurių jau nėra ir kuriuos mylėjai. Žinai, vyrai ir moterys dažnai nesusikalba, nes vyrai suprasti negali, o moterys nenori.

Severija šypteli./

/ SEVERIJOS KAMBARYS. NAKTIS.

Švelni lempos šviesa, ką tik Severijos uždegta, apšviečia prakaituotus Severijos ir Taglato nuogus kūnus. Galvos ant pagalvės.

Taglatas:

- Ar tu buvai pas Nirzą ir Mabajų? Ten, stepėje.

Severija:

- Buvau.

Taglatas:

- Mylėjaisi?

Severija:

- O kaip tu manai? Tai juk mokymo dalis (ironija geležiniam balse).

Taglatas:

- Mokymo..

Severija:

- Jūsų mokymo. Neliūdėk, aš juk tave myliu. O ten išėjau iš proto. Bet grįžau. Taglatai, grįžk ir tu. Ką tu su jais turi bendro? Gal ir tu mane myli mokytojams paliepus.

Taglatas:

- Nekalbėk taip, Severija. Nežudyk manęs. Aš jau užrišau, esu čia dėl tavęs, Severija.

Severija susima delnais Taglato veida, ilgai žiūri, po to pabučiuoja į kakta.

Severija:

- Mielasis mano suaugęs mylimas vaikas./

/ RADVILIŠKIS. DIENA.

Severija (16 m.) ir jos Motina (42 m.) artėja prie geležinkelių bėgių. Tarp bėgių lakstantys, nuo vagono su anglimi į kita vagoną šokinėjantys keli berniūkščiai. Pro šalį lėkia keleivinis traukinys, visi sustingsta ir nuseka žvilgsniai, kas dar ir pamojuoja. Severija stabteli, motina šią timpteli paskui save.

Kapinaitės. Gražiai sutvarkyti takeliai. Motina nuima kapo nuvytusias gėles. Paminkliniame akmenyje jauno vyro nuotrauka ovaliniame rėme. Nepaprastas nuotraukoje pavaizduoto vyro panašumas į Severija. Po vardu ir pavarde iškaltos datos 1930- 1962.

Motina:

- Nueik vandens,- sausu bespalviu balsu motina kreipiasi į Severija.

Motina ir Severija grįžta nuo kapų link bėgių. Andrius(8m.) šukteli Severijai, žengiančiai paskui motiną per bėgius:

Andrius:

- Severija, Severija.. Aš tau turiu segę! Gaudyk!

Lengvu mostu sviedžia suplotą metalo gabalą. Severija tą mikliai sugauna ir paspartina žingsnį link motinos. /

Severija iškeliauja pas Taglatą, kur jis vaidina kino filme. Filmavimo aikštelės šurmuly. „Tai aktorė iš Lietuvos“,- taip visiems pristato Taglatas Severija.

/ MASKVA. MABAJAUS BUTAS. VAKARAS.

Virtuvėje Mabajus ir Taglatas.

Mabajus:

Tu net su batais. Skubi?

Taglatas:

Ne, bet apie mokymą nešnekėsim. Visai šią gyvenimo akimirka nenoriu jūsų girdėti. Man reikia laiko. Man reikia pabūti vienam. O pinigus atnešiau. Už filmą man sumokėjo. Tau reikia daug, o aš uždirbu daug. Aš juk tarybinio kino žvaigždė. Tu esi visų mokytojų žvaigždė.

Dvi žvaigždės. Ar ne per daug šiam mažam danguj...

Mabajus:

Taglatai, visada tave mylėjau ir mylėsiu. Tu čia ne dėl pinigų, o todėl, kad tikime tom pačiom vertybėm. Mes juk vienu keliu žingsniuojame.

Taglatas:

Tai tu žingsniuoji, aš seku iš paskos. Štai pinigai ir aš keliauju savo mažučiu keliuku.

Taglatas išsitraukia iš žvarko kišenės pundelį banknotų ir padeda ant stalo.

Eina link buto durų, Mabajus paskui jį. Taglatas sustoja ir ištiesia ranką. Mabajus šios nepaspaudžia.

Mabajus:

Ar tiesa, kad draugauji su ta lietuve?

Taglatas:

Netiesa, aš nedraugauju, aš ją myliu.

Mabajus:

- Tai tu ją myli labiau, nei savo kelią...O dėl Severijos... Žinai, mokinė ji šiaip sau, bet boba tai gera. Buvo ji pas mus.

Skausmas ir įniršis Taglato veide. Atidaro duris ir išeina./

Maskva. Taglatas savo draugų aktorių būrelyje. Gėrimai, dainos ir pokalbiai iki ryto. Taglatas pasidalina abejonėmis savo keliu ir susvyravusiu tikėjimu mokytojais Mabajum ir Mirza. Visi sutartinai Taglato prašo nuo šių atsiriboti.

Severijos draugų ratelio dvasiniai lyderiai suabejoja Nizros ir Mabajaus dvasinio kelio tikrumu, švarumu ir pačių jų vertybėmis. Abejonės išsiutina Nizrą ir Mabajų. Šie atkeliauja į Vilnių su trijų vyrų palyda. Į Vilnių tuo pačiu metu išskviečiamas ir Taglatas.

/ SEVERIJOS NAMAI. NAKTIS.

Telefono skambutis. Severija stveria telefono ragelį.

Taglato balsas kitoje ragelio pusėje:

- Tai aš. Taglatas.

- Pažinau, - suklususi Severija.

- Atleisk, kad taip vėlai. Aš netuščiau. Poryt busiu Vilniuje. Turiu prašymą. Noriu pasikrikštyti. Ar gali sutarti su šventiku, tos cerkvės netoli tavo namu.

- Žinoma.

- Atvykęs tau paskambinsiu, sudie..atleisk už skambutį tokiu metu.

- Ką tu.

- Žinai..norėjau tau pasakyti.,- pauzė kitoje ragelio pusėje.

- Ką?

Nieko... Kai susitiksime..

/ PARDUOTUVĖ. DIENA.

Severija pardavėjai:

- Duokit vieną, ne - dvi, žvakutes.

Susimoka ir išeina./

/ KATEDRA. DIENA.

Severija įeina į Katedrą (Dailės muziejų). Šv. Kazimiero koplyčioje. Stovi. Bando dešine ranka žegnotis, bet nepabaigia gesto. Išsitraukia žvakutę ir degtukus. Padeda uždegtą žvakutę priešais Šv. Kazimiero ikoną, prieš tai įsitikinusi, kad yra viena./

/ ŽVĖRYNO CERKVĖS VIDUS. DIENA.

Šventikas atlieka Taglato krikšto apeigas. Dainuoja religinę giesmę kelių moterų choras. Tarp nedaugelio žmonių- Severija./

/ ŽVĖRYNAS. DIENA.

Severija ir Taglatas netoli Žvėryno cerkvės. Stabtelė.

Taglatas:

- Kodėl panorėjau pasikrikštyti? Gal mažai liko... Toks jausmas..

Severija:

- Nekalbėk taip!/

/ KAVINĖ „ROTONDA“. DIENA.

Severija su Taglatu už staliuko. Kavinė beveik tuščia.

Severija:

- Kodėl pasikrikštijai?

Taglatas:

- Man reikalingas dievas, ne dievai.

Severija nuleidžia galvą. Pradeda raudoti.

Taglatas:

- Ką tu, Severija, reikia džiaugtis.

Severija:

- Aš ir džiaugiuosi, taip džiaugiuos, pro ašaras.

Taglatas:

- Žinai mano eilėraštį apie ašaras...

Pradeda deklamuoti, bet be skaitovo intonacijos:

- Kas yra ašaros...

Tai akiniai nuo saulės

Kad šviesa neperskroستų kiaurai mūsų širdžių,

Pilna lietaus, kaitros ir smėlio,

Kertančio akių dugną.

Tad verk, jei gali, jei moki, jei myli, jei niekini, jei esi

Gyvas.

Severija:

- Gražu.

Taglatas:

- Tikrai?

Severija:

- Tikrai.

Taglatas:

- Tai gyvenimas gražus.

Taglatas suima Severijos ranką ir pabučiuoja į delną. Tyliai:

- Myliu tave.

Severija, tyliai:

- Myliu./

/ CERKVĖ GORKIO GATVĖJE. VAKARAS.

Taglatas prieš Cerkvę sutraukia cigaretę.

Cerkvės vidus.

Prie žvakučių ir ikonėlių sėdi moteris.

Taglatas:

- Labas vakaras, motule. Ar tiesa, kad čia pakrikštijo Hanibala, Puškino senelį?

Motulė:

- Taip, tiesa.

Taglatas:

- Ar yra šventikas, čia dėl manęs sutarė, kad užėsiu.

Motulė:

- Tuoį atėjus, palaukite, prašau.

Pasirodo šventikas. Priartėja prie Taglato.

Taglatas:

- Tėve, aš kaip sutarta, išpažinties.

Šventikas:

- Jūsų laukiau.

Tėvas ant analojaus padeda Evangeliją ir kryžių. Atsistoja iš šono. Taglatas pabučiuoja kryžių ir paauksuotą Evangeliją.

Šventikas:

- Klausau, kuo Jūs vardu...

Taglatas:

- Taglatas:

Šventikas:

- Taglatai, aš Jus mačiau filme...tai klausau...

Taglatas:

- Tėve, aš dar niekada nesu ėjęs išpažinties. Tėve, ar bijoti mirties yra nuodėmė?

Šventikas:

- Ne, tai tik Jūsų baimė. baimė nėra nuodėmė. Bet malda Jums nuramins dvasią. Malda ir atgaila.

Taglatas:

- Tėve, aš įskaudinau daug žmonių...ypač man skaudu, kad daugelis Jų mane myli ar bent nori man gero. Aš daug klystu savo kelyje, nesu geras žmogus, o gal daug kas taip mano.

Šventikas:

- Bet Jūs galite to nedaryti. Tik nekankinkite savęs, kad klydote. Ta kančia neartina Jūsų prie dievo.

Į cerkvę įeina senyva moteris. Taglatas pradeda kalbėti tyliai ir mes daugiau jo ir šventiko žodžių negirdime.

Šventikas po išpažinties uždeda stulą ant nulenktos Taglato galvos.

Šventikas, pusbalsiu:

- Mūsų Viešpats ir Dievas Jėzus Kristus savo meilės žmonėms malone teatleidžia tau, Taglatai, visas tavo nuodėmes. Ir aš, nevertas to kunigas, Jo man duota galia atleidžiu ir išrišu visas tavo nuodėmes vardan Tėvo ir Sūnaus ir Šventosios Dvasios Amen.

Taglatas priešais cerkvę, rūko./

/ VALDO BUTAS. VAKARAS.

Be Valdo, Vitaliko, dar kelių įprastų bendruomenės narių, Mabajus, Mizra, trys sportiškai jaunuoliai rytietiškais veidų bruožais, ir Taglatas.

Mabajaus duoda komandą mušti Vitaliką, kuris buvo pirmasis, išrėžęs telefonu Nirzai, kad šis „negaus jokių pinigų ir jo nesiruošiama daugiau klausyti“.

Vyrukai pradeda kovos menų judesiais talžyti Vitaliką.

Mabajus įsakmiai Taglatui (rusiškai):

- Dabar ir tu!

Taglatas:

- Aš to nedarysiu.

Tarp Vitaliko ir mušančių jį vyrukų įsiterpia Valdas.

Mabajus:

- Užteks!,-įsakmiai duoda komandą trims vyrukams. Šie iškart paklūsta.Mabajus atsisuka į Taglatą.

Mabajus:

- Dabar tu tęsk.

Taglatas:

- Aš to nedarysiu.

- Ne?!

Mabajus (trims vyrukams):

- Pribaikite.

Smurtas tęsiasi ilgai. Vyrukai talžo Taglatą. Šis visiškai nesigina.

Skambutis į duris. Leisgyvio Taglato kūnas išnešamas į vonią.

Du milicininkai apžiūri butą, nepagalvodami žvilgtelti į vonią.

Milicininkas:

- Jokio triukšmo. Dar kaimynai paskambins, važiuosime į skyrių.

- Pareigūnai išeina.

Egzekucija tęsiasi, Taglato kūnas atvelkamas atgal į kambarį.Jis nesigina.

Visiškai sudaužytas Taglatas ir Mabajus ilgai, kokias dviminites žiūri vienas kitam į akis.

Mabajus:

- Jei tiki Kristumi, tai ir mirk,kaip jis.

Mabajus prilekia prie į sieną atsirėmusio gulinčio-Taglato. Du spyriai Taglatui į galvą.

Kambaryje Medikas (38 m.) apžiūri sudaužytą Taglatą.

Ilgai žiūri tiesiai į akis Valdui.

Medikas:

- Jūs čia vyrukai perlenkėt. Niekuo jau negaliu padėti. Jis miręs.

Mabajus buku, nieko nematančiu žvilgsniu žiūri į Taglato kūną.

Mabajus:

- Oi vyručiai...Žudyt tai nereikėjo...Aš einu...pasi-vaikščioti...Jūs čia patvarkykit.

Rytas. Valdas padeda telefono ragelį.

Valdas:

- Iškviečiau milicija.

Po butą vaikšto kriminalistai. Ant grindų guli Taglato kūnas.

Valdas ir Vitalikas milicijos mašinoje./

/ SEVERIJOS NAMAI. ANKSTYVAS RYTAS.

Suskamba telefonas. Kitoj telefono pusėje Arvydo riksmas:

-Taglatas nužudytas!

Severijos rauda.

Severija:

- Ne, netikiu. Kur?

Arvydas:

- Pas Valda./

Pradedamas tyrimas. Severija nepatenka tarp apklausiamųjų. Visi, kas sugeba, išsislapsto. Visi žino apie ratelio narių apklausas ir tardymus.

/ TEISMO SALĖ. RYTAS.

Kamputyje tarp daugybės visą teismo salę užpildžiusių žmonių sėdi Severija.

Procesas vyksta ilgai. Salėje tarp stebinčių- visiškai tylą./

Prokuroras apklausia Mabajų ir Mizra.

Apklausinėjami liudininkai, tarp kurių Andrejus, Valdas ir Vitalikas.

Nizros ir Mabajaus apklausa Daug klausimų, į kuriuos atsakinėja Nirza išsamiai ir veik dalykiškai. Mabajus į teisėjo klausimus vos surezga atsakymus, aki-vaizdžiai pakrikęs.

Sekanti teismo diena. Procesas tęsiasi. Tarp sėdinčių salėje nėra Severijos.

/ SEREIKIŠKIŲ PARKAS. VAKARAS.

Severija prie Vilnelės, prie pat kranto. Veidas be jokios išraiškos, sustingęs. Prie Severijos pribėga didelis šuo, pradeda laižyti šios veidą.

Jau iš tolėliau girdimas Severijos rėkimas./

/ VILNIAUS CENTRAS. DIENA.

Spaudos kioskuose laikraščiai su nuotraukomis, kuriose besišypsančio ir šalia nužudyto Taglato nuo-

traukomis. Severija stovi ilgoje eilutėje prie spaudos kiosko. „Vakarinės naujienos“ nusipirkusių laikraštį rankose./

/ TRAUKINIŲ STOTIS. DIENA.

Severija su lagaminu stotyje. Traukinių stoties kioske į ją žiūri Taglatas- iš „Sovietskij ekran“ viršelio. Drebančiais pirštais ieško piniginėje kapeikų.

Severija, žvelgianti per traukinio langą.

Vilniaus stoties rajono vaizdus keičia kiti. Matome: rytietišku broožų vyrai ir moterys rankose laiko didžiulius medvilnės pūkų kamuolius, dalis kamuolių skrieja ore (sulėtinti kadrai)./

/ RADVILIŠKIO TRAUKINIŲ STOTIS.VAKARAS.

Garsiakalbis:

- „Traukinys iš Vilniaus sustojo antrame kelyje“./

/ BUTAS. DIENA.

Moteris (65 m.)(garsėliau kreipiasi į Severija, vaikštinėjančia kitame kambaryje):

- Tai Jums prisiregistruoti ir nereikia?

Severija:

- Ne, aš priregistruota pas motiną, man to pakanka./

Severija dėsto anglų kalbą mokykloje.

Laikui bėgant tarp mokinių nelieka paslaptimi, kad anglų kalbos mokytoja mylisi su mokyklos vyresnio amžiaus mokiniais, kad prieinama „kiekvienam panorėjusiam“.

Mokiniai Andrius (16 m.) ir Saulius (17 m.) tampa vieninteliais Severijos draugais miestelyje. Jie kartu susitinka po pamokų. Kartu praleidžia didelę dalį laiko, džiugaus ir beveik laimingo. Ir bene vieninteliai su ja nesimyli.

/ SEVERIJOS NAMAI. VAKARAS.

Skambutis į duris. Vidas (17 m.) tarpduryje.

Vidas:

- Priimsi?

Severija:

- Kaip visada.

Kambarys. Vidas ant kilimo, sulenkęs kojas. Severija įeina su dviem taurėm vyno. Vidas nužiūrinėja ikoną.

Vidas:

- Meldiesi?

Severija:

- Jau ne.

Vidas:

- Kas nutiko?

Severija:

- Dievas mane paliko, nebendraujam jau kuris laikas.

Vidas:

- Tu juk mokytoja. Turi duoti pavyzdį kitiems

Severija:

- Ypač tau, mylėdamasi tris mėnesius.

Vidas:

- Juk niekas nežino, net jis (duria pirštu į ikoną).

Severija:

- Jis ypač. Užkimšau jam ausis, užrišau akis.

Severija ant ikonos užmeta siuvinėtą servetėlę.

Severija:

- Baik gerti ir galim eiti.

Miegamasis. Severija ir Vidas nuogi. Mylisi.

Severijos namo laiptinė.

Andrius ir Saulius prasilenkia su Vidu.

Buto koridorius.

Saulius:

- Ką jis čia veikė?

Severija:

- Daviau pamoką.

Andrius:

- Davei. Žinom šias pamokas. Visi žino. Severija, ką tu su savim darai...

Severija:

- Patylėk. Patys galit gauti tą pamoką, jei panorėsit. Norit? Norit? Eikit pas direktorę. Eikit velniop.

Severija stumia Andrių ir Saulių pro duris. Abu jau už durų. Severija pravirksta. Grįžta į kambarį. Paima ikoną, uždengta servetėle, ir padeda ant viršutinės knygu lentynos./

/ KLASĖ. DIENA.

Stalius ant Černenko atvaizdo užpina juoda kaspina. Kita klasė- kitas kaspinas./

Mokykla. Per pertraukas ratu beeinantys uniformuoti mokiniai su komunistiniais atributais.

Mokytojų susirinkimai. Drausmė. Įtarumas. Baimė.

/ MOKYTOJŲ KAMBARYS. DIENA.

Mokytojai, tarp jų- Severija, susėdę ant kėdžių priešais televizorių.

Vaizdas televizoriuje- M.Gorbačiovas skaito pranešimą (rusiškai):

- Mūsų visų laukia didžiulis darbas. Perestrojka ir Glasnost- štai pagrindinės mūsų visų gairės.

Prie televizoriaus prieina mokyklos Direktorė (52 m.) ir išjungia televizorių.

Direktorė:

- Manau, trečią kartą klausyti neverta. Viską aptarėm vakar. Naujas laikas, naujas Generalinis Sekretorius, naujos gairės mums visiems. Svarbu, kad permainas suprastų mūsų mokiniai.

Suskamba mokyklinis skambutis. Mokytojai palieka kambarį./

/ KLASĖ. DIENA.

Vyksta pamoka. Už Severijos nugaros- M. Gorbačiovo paveikslas.

Severija:

- Retas atvejis, bet Glastnost ir angliškai tariama Glastnost, O Pertvarka- Perestrojka, nors šiaip būtų Recostruction arba kitais atvejais Changes./

/ RADVILIŠKIS. KALVA SU VAIZDU Į MOKYKLĄ. VAKARAS.

Andrius ir Saulius iš Severijos butelio grįžta link savų namų nuo kalvos žvelgia į tolumoje esančią mokyklą.

Andrius:

- Kaip tau toks vaizdas? Viskas dega...

Saulius:

- Geras. Be prasmės, bet gražu.

Andrius:

- Su prasme. Ji mus žudo, o Severiją nužudė.

Saulius:

- Ją nužudė ten, Vilniuje. Išžudyčiau visus tas padas.

Andrius:

- Ar pritari planui? Ugnis, ugnis visur...O po to varom reikalus tvarkyti Vilniuje.

Saulius:

- Tinka, pasirašau. Darykim viską paeiliui./

/ MOKYKLĄ. VAKARAS.

Andrius ir Saulius išpilsto mokyklos koridoriuose benzina. Andrius perbraukia degtuku per degtukų dėžutę ir meta degantį degtuką ant žemės. Ugnis žaibiškai sklinda mokyklos koridoriais./

/ RADVILIŠKIS.VAKARAS.

Severija juda tamsia gatvele. Kažkuriuo metu tolumoje pradeda matytis keisti atšvaistai.

Severija užbėga ant kalvos, nuo kurios matyti liepsnų apimta mokykla. Link degančios mokyklos iš visų pusių bėga žmonės./

/ TRAUKINIO „PLACKARTAS“ VAKARAS.

Už lango ritmingai tamsoje pralekia šviesos. Susėdę vienas prieš kitą Andrius ir Saulius. Tyli. Andrius rankose sukioja, blizgina savadarbį šratinį pistoletą. Ramūs, susikaupę veidai.

Saulius:

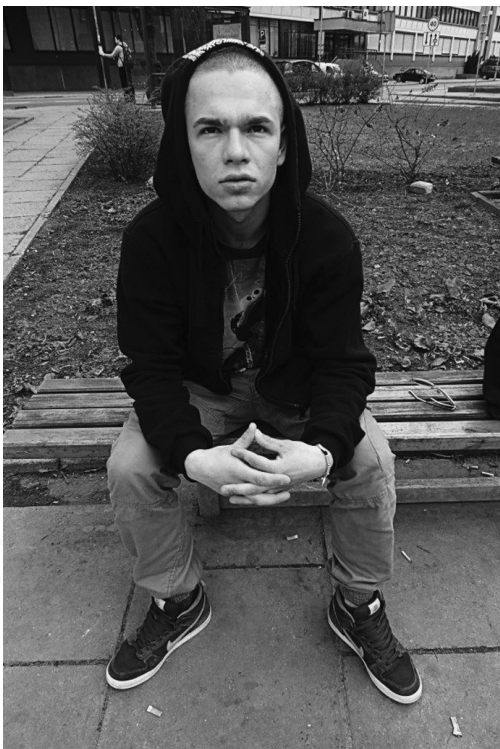
- Andriau, dabar papasakosiu, kaip įsivaizduoju keršto finalinę sceną.

Andrius:

- Davai, varyk, aš papildysiu.

Saulius:

Saulius

- Žodžiu...

Matome:

Saulius ir Andrius žingsniuoja naktinio Vilniaus gatvėmis. Andrius kreipiasi į pagyvenusį vyriškį:

- Atsiprašau, kur čia Medžiotojų gatvė?

Praeivis:

- Čia tiesiai, dešinėn ir į kalniuką.

Andrius:

- Ačiū.

Saulius spaudžia durų skambutį. Galvą iškiša kokių 50 m. sportiškas vyriškis (N.B.- ne Valdas).

Vyriškis, išgastingai:

- Ko ieškot?

Andrius įkiša koją į tarpdurį.

Visi trise kambaryje. Vyriškis rodo rytų kovos menų išmanymą- Tigro kvėpavimą. Saulius kovinėje pozoje prieš jį.

Saulius:

- Dar parodyk Tigro kvėpavimą. O ar matei kada gyvą tigrą?

Vyriškis, jau sutrtikęs:

- Seniai, Kaune.

Saulius:

- Tu esi subinlaižys. Žinom, net kam laižei. Dabar būsi mūsų subinlaižys. Nusimauk kelnes.

Saulius lėtai segasi diržą ir klyno užtrauktuką. Paima diržą ir staigiai užmeta vyriškiui ant kaklo. Diržas apjuosia kaklą, diržo galas Sauliaus rankoje.

Saulius:

- Nebijok, neprievartausim. Ne mūsų stiliuje. Čia Jūsų chebros stilius. Nigmatulino gaila.

Saulius paima iš Andriaus pistoleta, prisitaiko ir iššauna į vyriškio genitalijas.

- Čia už Severiją.

Traukinio Plackartas.

Saulius:

- Aš taip matau reikalą. Bet bijau, kad gyvai aš jį nušausiu.

Andrius:

- Vadinas, taip ir turi būti. Už Severiją.

Pro langą lekia laukai. Abu pučia lauk dūma.

Andrius ir Saulius žingsniuoja naktinio Vilniaus gatvėmis. Iš vieno kito lango skamba duslus gergžgian-tis rusiškas balsas- Vysotskis.

Saulius užkalbina senyvą praeivį:

-Atleiskite, kur čia Medžiotojų gatvė?

Praeivis:

- Štai ten, ant kalvos.

Paskambinus į duris, jas atidaro Valdas. Mieguistas šio veidas, sutrikimas veide.

Valdas:

- Jūs..kas tokie?

Bando uždaryti duris, kurias neleidžia užverti greitai įkišta Andriaus koja.

Kambaryje tryse. Andrius atsisėda fotelyje. Saulius vaikšto po kambarį. Lyg prieš savo valią į fotelį atsi-sėda Valdas. Andrius stoviniuoja ties knygų lentynomis,

nužiūrinėja ant sienų iškabintas nuotraukas.

Andrius:

- Gražu.

Saulius:

- Taip, čia gražu.

Andrius pasisuka į sustingusį Valdą.

Andrius:

- Ar žinai, ko mes čia?

Valdas:

- Ne.

Saulius:

- Mes irgi nežinom.

Andrius pritariamai pakraipo galvą. Saulius iš kišenės išsitraukia šratinį pistoletą, lėtai nukreipia į Valdą, sustingusį fotelyje.

Saulius:

- Taip ir nesužinosi./

/ SEVERIJOS NAMAI. NAKTIS.

Galva ant pagalvės. Užmerkia akis.

Sapnas:

Diena. Kambarys.

Besilaukianti Severija, sėdi, lyg kažko laukia, rankos sukryžiuotos ant pilvo.

30 sek. juodas laukas.

Vakaras. Kambarys.

Severija prižiūri kūdikį.

Įvairių moterų veidai, nuogi kūnai.

Už kadro Taglato balas (lietuviškai):

- Moters kūnas sudarytas iš kaulų, raumenų, gyslų. akių, širdies ir sielos, bet neprivalomai.

30 sek. juodas laukas.

Radviliškio vaikystėje kambarys. Vakaras.

Severija savo motinai:

- Aleksandras vakar karščiavo. Bet šiandien ramus.

10 sek. raudonas laukas.

Mirgantys sulėtinti kadrai:

Severija (8 m.) su mama eina kapinaitėmis...tvarko gėles ant tėvo kapo...eina bėgiai link namų...pravažiuoja traukinys...

Taglatas:

- Moteris turi animus, o ieško animą. Vyras turi animą, o ieško animus. Kai susitinka animus su animą, gimsta mandala.

Skirtingos spalvotos mandalos.

Taglatas:

- Kai nesuranda- žmogus tada gali būti apimtas beprotybės ar tiesiog būti nelaimingu.

5 sek. baltas laukas.

Kadre paveikslai:

Madona (3 sek.)

Madona su kūdikėliu (3 sek.)

Įvairios Madonos fotografijose (10 foto po 3 sek.).

Severijos, lyg susenusios, bet bruožai atpažystami, veidas.

Severija Madonos iš dailės nuometu. Skaito knygą be teksto.

Upė (5 sek.).

Jūra (5 sek.).

Dykuma.

10 sek. juodas laukas.

Severija pakelia nuo pagalvės galvą. Apsižvalgo. Už lango- rytas./

/ TRAUKINIO VAGONAS. DIENA.

Per langą matome- artėja Vilniaus traukinių stotis. Sninga. Sniegu padengtas asfaltas, stogai. Lūkuriuojantys, vakštinėjantys žmonės. Pagyvenusi moteriškė velka apsnigtą eglutę. Berniukas ir mergaitė kanda spurgą. Stoties diktoriaus balsas: "...atvyko į pirmą peroną".

VILNIAUS TRAUKINIŲ STOTIS. DIENA.

Sninga. Severija su lagaminu rankose. Priešais einantis jaunuolis stabteli.

Jaunuolis:

- Su Naujais Metais. Su nauja laime./
